

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 oraz art. 4 i 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

dla oceny przejrzystości i ewentualnego nieuczciwego charakteru warunku umownego umowy kredytu hipotecznego o zmiennej stopie procentowej, który podaje jako wskaźnik referencyjny dla okresowej korekty stopy procentowej mającej zastosowanie do tego kredytu wskaźnik ustanowiony w okólniku będącym przedmiotem urzędowej publikacji, do którego stosuje się podwyższenie, istotna jest treść informacji zawartych w innym okólniku wskazujących na konieczność zastosowania do tego wskaźnika, biorąc pod uwagę sposób jego obliczania, ujemnego spreadu w celu dostosowania tej stopy procentowej do stopy rynkowej. Istotna jest również kwestia tego, czy informacje te są wystarczająco dostępne dla przeciętnego konsumenta.

(¹) Dz.U. C 326 z 29.8.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio – Grecja) – Achilleion Anonymi Xenodocheiaki Etaireia/Elliniko Dimosio

(Sprawa C-313/22 (¹), ACHILLEION)

[Odesłanie prejudycjalne – Fundusze strukturalne – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) – Współfinansowanie – Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 – Artykuł 30 ust. 4 i art. 39 ust. 1 – Trwałość operacji związanych z inwestycjami – „Znaczna modyfikacja” współfinansowanej operacji finansowej – Odzyskanie pomocy w przypadku przeniesienia zakładu będącego przedmiotem tej operacji – Wpływ szczególnych okoliczności towarzyszących temu przeniesieniu]

(2023/C 321/17)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Elegktiko Synedrio

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Achilleion Anonymi Xenodocheiaki Etaireia

Druga strona postępowania: Elliniko Dimosio

Sentencja

1) Artykuł 30 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych

należy interpretować w ten sposób, że:

- przeniesienie obiektu będącego przedmiotem operacji inwestycyjnej współfinansowanej z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej może stanowić „znaczna modyfikacja” tej operacji w rozumieniu tego przepisu, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i prawnych w świetle warunków określonych w owym przepisie;
- stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nakłada na beneficjenta dotacji wypłaconej w związku z operacją inwestycyjną współfinansowaną z funduszy strukturalnych Unii obowiązek nieprzenoszenia, bez wyjątku, przez okres pięciu lat od wydania decyzji o zakończeniu tej inwestycji obiektu będącego przedmiotem tej operacji, pod rygorem korekty finansowej wiążącej się z całkowitym lub częściowym odzyskaniem tej dotacji.

2) Artykuł 30 ust. 4 i art. 39 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

należy dokonać korekt finansowych przewidzianych w tym art. 39 ust. 1, gdy przeniesienie obiektu będącego przedmiotem operacji inwestycyjnej współfinansowanej z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej stanowi znaczną modyfikację tej operacji w rozumieniu tego art. 30 ust. 4.

(¹) Dz.U. C 311 z 16.8.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Gemeinde A/Finanzamt

(Sprawa C-344/22 (¹), Gemeinde A)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Świadczenie usług dokonywane odpłatnie – Podmioty prawa publicznego – Gmina pobierająca opłatę klimatyczną za udostępnianie obiektów uzdrowiskowych dostępnych dla każdego]

(2023/C 321/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gemeinde A

Strona pozwana: Finanzamt

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

udostępnienie obiektów uzdrowiskowych przez gminę nie stanowi „odpłatnego świadczenia usług” w rozumieniu tego przepisu, w sytuacji gdy gmina na podstawie statutu gminy pobiera od przebywających na jej terenie gości opłatę klimatyczną w określonej wysokości za każdy dzień pobytu, podczas gdy obowiązek uiszczenia tej opłaty jest związany nie z korzystaniem z tych obiektów, lecz z pobytem na terenie gminy, a obiekty te są swobodnie i nieodpłatnie dostępne dla każdego.

(¹) Dz.U. C 398 z 17.10.2022.